

HUSUSİ HASTANELER KANUNU

Kanun No: 2219

Resmi Gazete: 5.6.1933 - 2419

BİRİNCİ FASIL**Hususi Hastanelerin Tarifleri Ve Açılma Şartları**

Madde 1 - Devletin resmî hastanelerinden ve hususi idarelerle belediye hastanelerinden başka yatırılarak hasta tedavi etmek veya yeni hastalık geçirmişlerin zayıfları yeniden eski kuvvetlerini buluncaya kadar sıhhi şartlar içinde beslenmek ve doğum yardımlarında bulunmak için açılan ve açılacak olan sağlık yurtları "hususi hastaneler" den sayılır. Bunların açılma, kullanma, kapanma şartları bu kanunun hükümlerine bağlıdır.

Madde 2 - Kendi kanunlarına ve nizamname ve şartnamelerine göre hususi şirketler ve müteahhitler ve fabrikalar ve ticaret, ziraat, sanat ve nafia işlerinde çok işçi çalıştıran şahıslar, amele birlikleri ve bu gibi diğer şahıslar ve teşekküller tarafından kendi işçilerinin ve işlerinde kullandıkları adamlarının hastalıklarını tedavi ve sağlıklarını korumak için açılacak hastane, revir ve diğer sağlık yurtları bu kanunun hükümlerine bağlı olmayıp bunların açılma ve kapanma şartları kendi kanun ve nizamname ve talimatnamelerine göre yapılır. Bunların açılmalarında, bağlı oldukları teşekküller tarafından, bir beyanname ile Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekâletine bildirilir.

Madde 3 - Hususi hastaneler Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekâletinin müsaadesiyle açılır. Bu müsaadenin verilmesi için şahıslara ait hastanelerin mesul müdürleri ve diğer hastanelerin de bağlı oldukları teşekküllerin salâhiyetlileri tarafından Valiliğe bir istida verilir. Bu istidada açılmak istenilen hastanelerin yeri, hastane yapılarının vasıfları ve ne gibi hastaları kabul ve ne kadar paralı veya parasız hasta tedavi edileceği, konulacak yatak sayısı, hastane işlerini çevirecek mesul müdürün ismi, hastanenin kurulması ve çalıştırılması için konacak karşılık paranın ne kadar olduğu açıkça yazılarak aşağıdaki vesikalar da bu istidaya bağlanır:

1 - Hastane yapılacak bina ve müstemilatının vaziyeti, mevkii, dört yanı, su yollarının, lâğımlarının tertiplerini gösterir iki tane harita;

2 - Hastane yapılacak bina ve müstemilatının iç bölmelerini ve tesisatını gösterir her kat için ayrı ayrı iki tane plan;

3 - Hastane içinde yapılacak bütün tertipleri ve teçhizleri gösteren etraflı iki rapor;

4 - Açılmak istenilen hastanenin kurulması ve çalıştırılması için lâzımgelen sermayenin mevcudiyetini ve ne kadar olduğunu gösterir vesikalar.

Madde 4 - Üçüncü maddeye göre verilen istida üzerine hastane yapısı ve başka şartları Sıhhat ve İctimai Muavenet Müdürü ile Devlet idarelerinde çalışan bir mühendis tarafından tetkik

olunarak eksikleri varsa tamamlattırıldıktan sonra valinin de düşündükleriyle beraber bu kâğıtlar dosyası Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletine gönderilir. Vekâletçe de lüzum görülecek tetkikler yapıldıktan sonra şartlara uygun görülürse açılma ruhsat kâğıdı verilir. Bu hastaneler, açılma ruhsat kâğıdı verildikten sonra altı ay içinde açılmazsa ruhsat kâğıdının hükmü kalmaz.

Madde 5 - Yeniden yapılacak hastane ve müştemilâtı plânları tetkik olunmak üzere evvel Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekillîğine gönderilir.

İnşaatın hitamından altı ay sonra hastane açılmazsa dördüncü madde hükmü tatbik olunur.

Madde 6 - Hususi hastanelerin başkalarına devrinde eski sahiplerinin ilişkileri kesildikten sonra bu kanunun üçüncü ve dördüncü maddeleri hükümleri yaptırılır.

Devir alacak kimse bu mükellefiyetleri ifa edinceye kadar hastanenin eski sahibinin mesuliyeti devam eder.

Madde 7 - Hakikî veya hükmi şahıslar tarafından hastane açılmak üzere teberru veya vakfolunan para ve malların idaresi vakfeden tarafından Evkaf İdaresi, Vilâyet hususi idareleri ve belediyeler gibi Devlet teşkilâtına verildi ise bu hastaneler tâyin edilen bu idareler tarafından, eğer vakfeden tarafından mütevellî gösterilmemiş ise Vilâyet hususi idareleri tarafından tesis ve idare olunur. Bu hastanelerin kurulma ve çalıştırılmaları umumi hastaneler gibidir. Tesis ve idareleri Devlet teşkilâtından başkasına verilmiş olan vakıf hastaneler bu kanun hükümlerine bağlı olup idare işleri vilâyetlerin murakabesi altındadır.

Madde 8 - Bu kanun ile gösterilen vasıf ve şartlarda olmayarak hekimler ve diğer şahıslar tarafından hasta yatırmak için hususi yerler açılması veya hekimlerin muayenehane veya oturdukları yerlerin bir parçasına hasta yatırarak tedavisine tahsis etmeleri yasaktır.

İKİNCİ FASIL

Hususi Hastanelerin Teşkilatı

Madde 9 - Hususi hastanenin mes'ul bir müdürü bulunur. Bu müdürün Türkiye'de sanatını yapmağa izinli Türk hekim olması ve ikisi hastanelerde olmak üzere en aşağı beş yıl Türkiye'de hekimlik etmiş veyahut Devlet meslek memurluklarında çalışmış bulunması, herhangi bir suçtan dolayı ağır hapse veya şeref ve haysiyeti bozan suçlar yüzünden hapse mahkûm olmaması lâzımdır.

1219 numaralı kanunda gösterilen (Alî Haysiyet Divanı) kararıyla muvakkaten sanatının icrası yasak edilen hekimler bu yasağın sürdüğü zaman içinde hastanelerde mesul müdür olamaz.

Madde 10 - Hakikî şahıslardan gayriye ait olan hastanelerde malî hususatı temin ve idare tarzlarını murakabe etmek üzere mensup oldukları teşekküller tarafından tâyin olunan idare heyetleri bulunur.

Madde 11 - Münhasıran emrazı akliye mâlûllerinin muhafaza ve tedavisine veya çocuk

hastalara veyahut doğum yardımlarına mahsus hususî hastanelerin müdürü mesulleri bunların her birine ait tababet şubelerinde, verem sanatoryumlarının müdürü mesulleri de emrazi dahiliyede birinci sınıf mütehassis tabip olurlar.

Madde 12 - Hususî hastaneler, almağa mezun oldukları hastalar için bu hastaların istedikleri hekimleri davete ve tedavinin bu hekimler tarafından yapılmasını kabule mecburdurlar. Eğer hastalar hariçten hekim getirmek arzu ve talep etmezlerse hastaneler bu vazifeyi birinci sınıf muvazzaf mütehassis tabiplerine tevdi ederler. Bu mütehassislar bakılması kendilerine tevdi edilen hastaların tedavisinden mesuldürler. Birinci sınıf mütehassis mesul müdürler, kendi ihtisas şubeleri mütehassıslığını da üstlerine alarak yapabilirler.

Madde 13 - Yirmi yataklıya kadar olan hususî hastahaneler hasta bakıcılardan ve diğer işler için kullanılan adamlardan başka bir hasta bakıcı hemşire (doğum evleri için ebe) kullanmağa mecburdurlar. Yatak sayısı yirmiden fazla olanlarda en az ne kadar hemşire çalıştırılacağı bir nizamname ile tâyin olunur.

Madde 14 - Hakikî şahıslarla şirketlerden başkalarına ait olan veya sırf hayır için açılan hususî hastahaneler dışarıdan gelen hastaları parasız muayene ve tedavi etmek ve parasız ilâç vermek üzere hastahaneye bağlı poliklinik ve diplomalı eczacı idaresinde eczahane açabilirler.

Madde 15 - 14 üncü madde hükmüne girmemiş hususî hastahanelerden otuz yataklıya kadar olanlar (her vakit hazır bulundurulması mecburi olanlardan başka) ilâçları şehir eczahanesinden alabilirler. Elli yataklıya kadar olanların ilâçlarını nasıl alacakları, hastahänenin yerinin şehre uzaklığına göre, Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekâletince tâyin olunur. Bütün hususî hastanelerden yatak sayısı elliden fazla olanlar bir eczahane ile lüzumu kadar eczacı bulundurmamak mecburiyetindedirler. Hususî hastanelerden bedelle dışarıya ilâç verilmesi yasaktır.

Madde 16 - Her hususî hastanede yatak sayısına uygun şekilde seririyat lâboratuvarı ve arıtma etüvü, verem sanatoryumlarında her türlü teşhis yapılacak kuvvette bir röntgen cihazı, cerrahi ve doğum ameliyelerini yapan hastanelerde muntazam ameliyathaneler bulunur. Bu tesisat bulunmayan hastaneler hasta alamazlar. Verem sanatoryumları, doğum evleri ve bulaşıcı hastalıklar kabul edenlerden başka hususî hastanelerde, yatak sayısı yirmi beşten noksan olduğu ve yakınında şehre ait temizleme istasyonu bulunduğu halde, arıtma etüvleri bulundurmamak mecburi değildir.

Madde 17 - Hususî hastane binalarının tahsis edilecekleri işlere göre ne gibi vasıf ve şartlarda olmaları lâzım geldiği bir nizamname ile tâyin edilir. (*)

Madde 18 - Doğum evlerinden başka hususî hastanelerde hastalar için yatak sayısı en aşağı ondan az olamaz. Ruhsat kâğıtlarından yazılı yatak sayısının artırılması ve azaltılması ve hastanenin başka bir yere taşınması Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinin müsaadesile olur.

Madde 19 - Mesul müdürlüğü de deruhde etmiş hususî hastane sahibi ölürse hastane kapatılarak ruhsatı geri alınır. Fakat varisleri hastaneyi işletmek isterlerse hastane kapatılmayarak mahallî Hükümetin malûmat ve muvafakatile derhal bir tabip vekil seçilir ve bir

ay içinde matlup evsafı haiz yeni mes'ul müdür tâyin olunur. Diğer hususî hastanelerin mes'ul müdürlerinin ölümünde veya mes'ul müdürlükten büsbütün ayrılmalarında da hastane yine kapatılmaz; mahallî Hükümetin muvafakat ve malûmatı ile derhal bir vekil tabip seçilmesi şartıyla bir ay içinde yeni mes'ul müdürü tâyin edilir.

Madde 20 - Müdürü mes'ullerin mazeretleri zuhurunda yerlerine aynı evsafa bir hekim bırakmak ve mahallî Hükümet tabibine malûmat vermek şartıyla bir haftaya kadar hastaneden infikâkleri caizdir. Bir haftadan fazla infikâk için Sıhhat ve İctimaî Muavenet müdürlerinden izin alırlar. Bu izin müddeti üç ayı geçemez.

Madde 21 - Hususî hastanelerin yapacakları hizmetlere göre neveleri ve her birinin idare şekilleri ve muhakkak bulunması lazımgelen sıhhî ve tıbbî eşya, alet ve ilâçların cinsleri ve en aşağı bulunması şart olan miktarları, hastane yapılarının sıhhî şart ve vasıfları ve iç taksimleri, fennî kayıtların tanzim ve muhafazası, hekimlerin ve müstahdemlerin kadrosu, hastaların kabul ve muayeneleri ve cerrahi ameliyeden evvel müşahede kağıdına kaydı icap eden hususlar, bu kanunun neşrinden sonra, Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekâletince tanzim edilecek bir nizamname ile tâyin olunur.

Madde 22 - Bu kanunun neşri zamanında mevcut hususî hastanelerin mes'ul müdürleri ve sahipleri 21 inci maddede yazılan nizamnamenin neşrinden sonra altı ay içinde kendi hastanelerinin her türlü hususlarını kanun ve nizamname hükümlerine göre tamamlamağa borçludurlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Hususi Hastanelerin Vazifeleri

Madde 23 - Hususî hastanelerin müdürleri hastanelerin her türlü malî ve idarî işlerinden mes'ul ve hastaların fennî şekilde tedavi ve istirahatlerini temine mecburdurlar.

Madde 24 - Hususî hastanelere ruhsat kâğıtlarında nevi bildirilen hastalar kabul ve tedavi olunurlar. Bulaşıcı ve salgın hastalıklardan ait olduğu vekâletçe tâyin olunanlar ancak hususî taksimat ve teşkilâtı olan hususî hastanelere alınırlar.

Madde 25 - Hususî hastanede yatan hastalar tıbbî müşavere veya tedavi için dışardan istedikleri hekimleri çağırabilirler. Bu hekimlerin hastaya cerrahi ameliyat yapabilmeleri Tababet Ve Şuabatı Sanatlarının İcrası Tarzına Dair Kanunun 23 üncü maddesi hükmüne bağlıdır.

Madde 26 - Hususî hastanelerde para ile yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik ücrette; ikamet, iaşe ve hastalığın icaplarına göre yapılması lazımgelen bütün bakım ve hastanede yapılan basit lâboratuvar muayeneleri ve 12 nci maddede yazılı hastanenin muvazzaf mütehassıs hekimleri ücretleri dâhildir. Ancak cerrahi ameliyeler ile hastanın istemesile dışarıdan çağırılacak hekimin muayene ve tedavi paralarıyla ilaç ve pansumanlarına sarfolunan malzeme ve röntgen muayenelerinin paraları hastalar tarafından ayrıca ödenir.

Fakat verem sanatoryumlarında röntgen muayenesi için hiç bir ücret alınmaz.

Madde 27 - Hususî hastanelerde mütehassıslar tarafından kullanılan ve mahsus kanunlarındaki vasıflarda bulunan röntgen ve seririyyat lâboratuvarlarında hastanede yatmayanlara ait muayeneler yapılabilir.

Madde 28 - Hususî hastanelerde yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik ücret Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletince uygun görülecek miktardan fazla olamaz.

Madde 29 - Karın, göğüs ve beyin ameliyeleriyle diğer mühim ameliyelerin icrasından evvel yapılması lâzımgelen serirî tetkikatla lâboratuvar muayenelerine ve bunların müşahade kâğıtlarında tamamen tesbitine ve ameliyattan evvel hastanın mevcutsa bünyevi ve ârizî manialarının tadil ve izalesine ve bir an evvel ameliyat yapılması icap eden vak'alarda serirî tetkiklerin ve lâboratuvar muayenelerinin tehiri sebeplerine ve saireye ait hükümler 21 inci maddede yazılı nizamname ile tâyin olunur.

Madde 30 - Hastalık icabı veya başka sebeplerden dolayı mes'ul müdürün veya tedavi eden tabibin talebile hususi hastanelerden diğer hastanelere kaldırılan hastaların isimleri ve kaldırma sebepleri hasta kaldırıldıktan sonra yirmi dört saat içinde mes'ul müdür tarafından Hükümet tababetine yazı ile bildirilir.

Madde 31 - Hususi hastanelere ruhsat kâğıtlarında yazılan parasız yatak sayısı kadar her zaman parasız hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre yurttaki paralı hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur. Parasız kabul olunan hastalar kendi arzularıyla dışarıdan davet olunacak tabiplere ait ücretlerden başka bir para veya başka bir şey vermeyecekleri gibi kendilerinin veya veli ve vasilerinin yazılı muvafakatleri olmaksızın paralı kısma kaldırılamazlar.

Madde 32 - Hususi hastaneler ihtisas daireleri içinde bulunan ve resmî makamlar tarafından para ile tedavi edilmek üzere gönderilen hastaları alır ve tedavi ederler. Ani bir âriza veya kaza neticesinde müstacelen tedaviye muhtaç olan şahısların hususi hastanelere müracaat veya nakillerinde hastanece derhal acele tedavilerini yapmak mecburidir. Bunlardan fakir olanların yatırılarak tedavileri lâzımsa hastanenin parasız kısmına alınır. Parasız yatakları olmayan hastaneler bu fakir hastaları nakilleri kabil hale gelinceye kadar yatırarak tedavi ederler. Bu suretle yatırılan fakir hastalara ait gündelik tedavi ve ilâç paraları o yerin belediyesince ödenir.

Madde 33 - Hususi hastanelerin fennî ve idari muameleleri ve her türlü sıhhi şartları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinin murakabesi altında olup, lüzum görüldükçe Sıhhat ve İçtimai Muavenet müfettişleri ve müdürleri, kazalarda Hükümet tabipleri tarafından teftiş ve hastanenin her türlü vesikaları tetkik olunur.

Teftiş neticesinde görülen noksanlar, kanuna ve nizamnameye aykırı haller ve hastaneler mesaisinin cereyan suretleri müessesenin teftiş defterine teftişi yapan tarafından kayıt ve imza ve ayrıca yazılacak teftiş raporu da Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletine gönderilir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Cezai Hükümler

Madde 34 - 33 üncü maddede yazılı teftiş neticesinde meydana çıkarak müesseselerin teftiş defterine kayıt ve rapor ile Vekâlete bildirilen ve bu kanun ile ayrıca ceza tâyin edilmemiş olan fennî kayıtlarda, malzeme, alât, eşyada ve binaların sıhhi şartlarında ve hastane hizmetlerindeki noksanlar ile fennî ve idari diğer eksikliklerin tâyin edilecek zamanlar zarfında tamamlanması Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekâleti tarafından müessese mes'ul müdürüne yazı ile ihtar olunur.

Madde 35 - 34 üncü maddede mezkûr ihtar hükümlerini tâyin olunan zamanda yapmayan hususi hastanelerin mesul müdürleri Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesi mucibince cezalandırılmakla beraber ihtarı mucip olan noksanlar, hastaların tedavi ve istirahatine müessir olduğu takdirde ayrıca 36 ncı madde hükmü de tatbik olunur.

Madde 36 - Usulen meydana çıkacak aşağıda yazılı noksanlar ikmal edilinceye kadar hususi hastanelerin bir kısmına veya tamamına vilâyetler tarafından yeniden hasta kabulü yasak edilir.

1 - 22 nci madde hükümleri yapılmazsa;

2 - 13 üncü maddede yazılan hastabakıcı hemşireler bulunmazsa;

3 - Mes'ul müdürün ölümü veya katî olarak hastaneden infikâtinden sonra bir ay zarfında yerine başkası tâyin olunmazsa veya mes'ul müdür izinsiz olarak arzusile bir haftadan fazla hastaneyi terkederse;

4 - Hastane binalarının sıhhi ve fennî şartlarında ehemmiyetli derecede noksanlık olur ise veya hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olacak derecede sıhhi ve fenni hizmetlerde noksanlık görülürse;

5 - 16 ncı madde ahkâmı tamamile icra edilmez ise;

Madde 37 - 35 inci maddede yazılan sebepler ile hastaneye veya bir kısmına hasta kabulü yazı ile tebliğ suretiyle yasak edildiği halde hasta kabulüne devam eden hususi hastanelerin ruhsat kağıtları Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekâleti tarafından geri alınır.

Madde 38 - Aşağıdaki hallerde şahıslar tarafından açılmış olan hususi hastanelerin ruhsat kağıtları geri alınır. Ve vakıf hastaneler ile diğer hususi hastanelerin mes'ul müdürleri tebdil edilir:

1 - İki defa yapılan ihtara rağmen mes'ul müdür hastane vazifelerini ihmalde devam ederse;

2 - Mes'ul müdür (9) uncu maddede yazılı suçlardan dolayı hapse mahkûm olur veya müessese dâhilinde hastanelerin veya hastanenin nezahet ve şerefini bozan yasak işler yapılmasına göz yumar veya bu işleri kendisi işlerse;

3 - Mes'ul müdür sıhhi sebepler haricinde bir senede iki kere izinsiz olarak birer haftadan veya bir defada on beş günden fazla hastaneyi terkederse.

Madde 39 - 38 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları mucibince hastanesinin ruhsat kâğıdı geri

alınan veya müdürlükten çıkarılan bir mes'ul müdür başka bir hususi hastanede mes'ul müdür ve Devlet hastaneleriyle hususi idare ve belediye hastanelerinde baştabip veya müdür olamaz.

Madde 40 - Ruhsat kâğıtları geri alınan hususi hastanelere Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekâletinin iş'arı üzerine yeniden hasta kabulü yasak ve mevcut hastalar tesbit edilir. Bu hastaların hastane tarafından tedavilerinin ikmal veya diğer hastanelere nakillerinden sonra hastane kapatılır. Ruhsat kâğıtlarının geri alınması ve hasta kabulünün yasak edilmesi tebliğ ve mevcut hastaların miktarı tesbit olunduktan sonra yine hasta kabulüne devam eden mes'ul müdürler on beş günden üç aya kadar hafif hapis cezasile cezalandırılır.

Madde 41 - Harice ilâç satan yahut mezun olduğu sayıdan fazla yatıran hususi hastanelerin mes'ul müdürlerinden yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınır. Yalnız 32 nci maddede tasrih olunan ani bir arıza veya kaza neticesinde hastahanelere müracaat eden veya naklolunan hastalar ile müstacelen tıbbi ve cerrahi müdahaleye muhtaç olan hastaların kabulü bu hükümden müstesnadır.

Madde 42 - Yatan hastalardan 26 ve 27 nci maddelere aykırı olarak fazla ücret alan hususi hastaneler mes'ul müdürlerinden alâkadarlara geri verilmek üzere tahsil olunacak paradan başka iki yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır.

Madde 43 - 29 uncu maddede yazılan cerrahi ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedavileri yapılmadan icra eden tabiplerden üç yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası alınır. Eğer bu suretle cerrahi ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lâzım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahi ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk Ceza Kanununun 455 inci maddesi hükmü tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılı zaruri sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya çarptılmaz.

Madde 44 - Tedavisini üstüne aldığı hastaları, yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularıyla terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan, II nci maddede yazılan mütehassıs tabiplerden yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınır. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta ölürse mes'ul mütehassıs tabip hakkında Türk Ceza Kanununun 455 inci maddesi tatbik olunur.

Madde 45 - Bu kanunun ve 21 inci maddede yazılan nizamname ile tâyin olunan mecburiyetleri yapmayan veya memnuiyetlere aykırı hareketlerde bulunanlar hakkında bu kanunda ayrıca ceza tâyin edilmediği ve Türk Ceza Kanununa göre daha ağır cezayı istilzam etmediği takdirde elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası veya üç günden on beş güne kadar hafif hapis cezası verilir.

Madde 46 - Bu kanunda yazılı suçların muhakemesine Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu mucibince mahkemede bakılır.

Madde 47 - 26 Şubat 1313 tarihli Nizamname hükümleri kaldırılmıştır.

Madde 48 - Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 49 - Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve Dahiliye Vekilleri memurdur.